

AUSTRALYA'DA ELELE

93 EKİM SAYI NO. 2

1993

Saygı Değer Türk Toplumu:

Bu dergi Batı Trakya Türk İslâm Derneğinin, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolunun, Batı Trakya Eğitim Kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan Basın ve Yayın Koluna destek vermek her Batı Trakyalı Türkün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi hepimizin ortak malıdır. Herkesten gelecek mektup, hikâye, fıkra, şiir, v. s. yazılarınıza kapımız açıktır. Yalnız her yazının sorumluluğu yazan kişiye ait olacaktır önemle duyurulur. Göndereceğiniz yazıların altına isim ve adres koymayı unutmayın.

NOTE:

Sizlerden gelecek yazılarında eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz çünkü her yazılan yazının sorumluluğu bu gazeteye değil yazı sahibine aittir. Toplumu bölmenin vicdan azabını çekmektense her zaman ölçülü olmak en güzeli. Ama eleştiriye ve takdire her zaman açıkız.

Teşekkürler.

Fiati: \$1.00 dir.

Basın ve Yayın Koluna
yazılarınızı lütfen en
geç - 10 Kasım'a kadar
gönderiniz

Bilgisayara Geçirenler:
Türkân Çagalı
Nurten Zsoy
Derleyen:
F. Reşitoğlu

NEDEN ELELE?

ELEDEN MEKTUP

Ekim sayımızda yine sizinle beraberiz. Her sayımızda sizleri ilgilendirecek konular bulup yazmaya çalışacağız.

Sizler daha iyisine ve daha güzeline ulaşmak için, bizleri tenkit etmekten kaçınmayın.

Tenkitler Elelenin gidişatını düzenlemede önemli faktördür.

Her sayımızda ilginç konular yakalayarak sizlere ulaşmaya çalışacağız.

Eleleyi desteklediğiniz sürece çıkartmaya devam edeceğiz.

Yazı hazırlayan, düzenleyen, dergi için çalışan her arkadaşımıza yazacağınız yapıcı tenkitler bir doping etkisi yapacaktır.

Eleleyi aylık olarak yayınlamayı düşünüyoruz. Cesaret ve azimle yürüteceğimiz çalışmalar sonunda Elele Batı Trakya basını arasında yerini almış olacaktır.

Batı Trakya ile ilgili her türlü haber yazıyı Avustralyada yaşayan toplumuzu ilgilendiren konuları bizlere yazın.

Eleleden Sevgiler

Elele dergisine neden gerek gördüğümüzü ve neden bu adı seçtiğimizi sizlere açıklamak istiyoruz. Bilindiği gibi derneğimiz bu güne kadar çok az bir alanda hizmet sunabilmenin ızdırabını çekiyordu, çekiyordu çünkü çalışacak elaman yetersizdi. Herkes idareye geçmekten bir kenara çekilip seyretmeyi yeğliyordu.

Bu böyle yürüyemezdi, kadroya gençlerin getirilmesiyle durum biraz daha değişti. Sonrada kadınlar kolu hizmete açılarak kadınlarımıza dernekçiliğin yolları açıldı. Kadınlarımızın göstermiş oldukları ilgiden anlaşıldığına göre, bu toplumun en büyük ihtiyaçlarından biriydi. Kadınlarımızı genciyle yaşlısıyla bir arada görmek Batı Trakya Türk toplumu için büyük bir mutluluk.

Yeni hizmete başlattığımız basın ve yayın kolumuz geçen ay ilk ürünü olan AUSTRALIA'DA ELELE dergisini yayınlamış, halkımızdan da beklediği ilgiyi görmüştür. 120 adet dergiyle başlattığımız bu yayın 30 Ağustos zafer bayramı nedeniyle tertiplenmiş olan kutlama gününde 98 dergi satılmıştır. Hizmete açılan basın ve yayın kolumuzun tek amacı siz halkımıza gerekli bilgi sağlamak duyularınızı, dileklerinizi, duyurularınızı bu dergi aracılığıyla halkımıza duyurmak.

duyurmak.

Elde edeceğimiz gelir çocuklarımıza kullanılacaktır çocuklarımıza hazırlamış olduğumuz resim yarışması, yine onlar için hazırladığımız masal kitabının konularındadır. Seçilecek olan resimler bu masal kitabında basılarak hem çocuklarımıza yeteneklerini kanıtlama imkanı doğuracak, hemde kendi çizimini yaptıkları kitabı okuma zevkini tattıracaktır. Sırayla güzel yazı yarışması, Kompozisyon yarışması, Bilgi yarışması gibi hediye yarışmaları tertipleyerek siz sayın verilerede çocuklarınızın başarılarını izleme imkanları sunacağız.

Yalnız bizler bunları yaparken maddi ve manevi her türlü desteğe ihtiyacımız olacak. Bunu sizlerden göreceğimize dair en küçük bir endişe duymuyoruz. Toplumumuzu her alanda birlik ve beraberliğe davet ediyor, bir dua bir dilek niteliğinde sizlere kadınıyla erkeğiyle yaşlısıyla çocuğuyla <ELELE> diyoruz. Bu hem kendimiz hemde Australiada yarınlarmız için ELELE. Lütfen diyoruz.

Hazırlayan: Feriha Reşitoğlu

KARPUZ!

ELELEYE TEBRİK

Elele güzel seçilmiş isim. Bütün toplumu sevgi duygularıyla kucaklayarak, Batı Trakya'nın güzel insanlarına en iyi, doğruyu, güzeli, en iyi metod ve asitelerle anlatmak için yeni bir hamle ruhuyla Elele, gönül gönüle vermemizin, omuzlarımızdaki mesuliyetin bir gereği olduğu kanatır ndayım.

Elele ilersinin büyük bir umut, ışığımız olacağına inanıyor, devamını canı gönülden diliyorum. Gelecek sayılarımızda çok çeşitli, toplumuzu her yönden aydınlatacak konularda, yazılar yayınlayacağımızı ümit ediyorum. Elele Batı Trakya Türkünün gurur seşi olma yolunda ilk adımı atmış sayılır. TEBRİK EDİYORUM.

Kadınlar Koluna gelince, Kadınlar Kolu kurma düşüncesi seneler öncesine dayanıyordu. Ancak bunu iki sene evel başlatma bildik. Feriha, Sacide, Aycan ve ben Kadınlar Koluna seçildik. Yönetim Kolu oluşturmayı dördümüz birlikte çalıştık.

Yeni kurulan Kadınlar Kolumuzun çalışmalarının topluma faydalı olacağına inanıyorum, hep beraber ELELE diyorum. Her zaman yanlarında olduğumuzu bilmelerini isterim. Kadınlar kolu arkadaşlarımızı tebrik eder, başarılarının devamını dilerim.

Hazırlayan Halide Boca

Dedem karpuz anlatırdı. Bir zamanlar biz bizim topraklarımızda çok güzel çok tatlıymışız. Bir kaç yaşlı kaplumbağanın dedemin yapraklarından yediği oluyormuş ama şikâyet edilecek kadar değilmiş. Babam karpuzun zamanı daha bir başkaymış. Bu yaşlı kaplumbağaların yanı sıra yeni yetişenlerde dişler olmuş. İlk babamın yapraklarını dallarını meyvelerini derken köklerine saldırmaya başlamışlar. Bu Yunan cinsi kaplumbağalar işi öyle ileri götürmüşlerki, topraktan yeni baş çıkaran biz filizlerde dişlerini gösterir olmuşlar. Derdimiz büyüktü. Gelecek kaygısına düşmüştük.

Tam o sırada Avustralya diye bir çiftliğin var olduğunu duyduk. Kendimizi buraya dar attık. Evet Avustralya denen çiftlik çok güzel çok geniş, havası suyu yaşam için çok elverişliydi. Buraya çabucak alışmıştık. Hatta bu öylesine çabuk olmuştu ki etrafımızı bile tanımayma fırsat bulamamıştık. Nihayet beklediğimiz gün gelmiş ilk meyvelerimizi alıyorduk. Aman Allahım ne olmuştu böyle, şeklinden ve renginden bana benzeyen meyvelerimin kokusu ve tadı bambaşkaydı. Kimi hıyarı andırıyordu kimi kabağı. Başımı ellerimin arasına alarak düşünmeye başladım. Etrafıma bir göz gezdirdim. Evet sebebini bulmuştum. Meğer benim ekili bulunduğum tarla kabağı ve hıyar tarlasıymış.

Anların ve rüzgarların yardımıyla çiçeklerim aşılansın orfaya bambaşka bir karpuz türü çıkmıştı. Bu arada Türkiye diye bir çiftliğin varlığını duydum orada çoğunluk karpuzlarmış. Gitsem diye düşündüm. Kendimi şöyle bir kıpırdattım dedim. Köklerimiz ve dallarım öylesine dağılmışım ki bu hiçte kolay almayacak. Kalsam neslim bozulacak. Halbuki ben buraya zaten kaybolmamak için gelmişim. Simdi kara kara düşünüyorum. Gideceksem bir an evvel gitmeliyim. Kalacaksam bu çiftlikte kendim gibi karpuz arkadaşlarla bir köşede kalmalıyım. bu aşılansın durdurmasa bile en az seviyeye düşürecektir. Sizler ne dersiniz.

Hazırlayan: Feriha Reşitoğlu

YAŞAMAKTA UNUTULUR:

Birer işimiz, birer maaşımız ve bir sürü eksikimiz var. Eksiklerimiz biz tamamlamaya çalıştıkça çoğalıyor, maaşımız artıkça yetmiyor. Daha çok daha çok çalışıyoruz.

Her rastladığımızda görüşelim dediğimiz dostlarımızla: en son ne zaman gördük? Ne zaman sırf keyifle etrafı seyretmek için arabaya binip dolaştık?

Evimizin bahçesinde kaç kez oturup keyifle kahve içtik?

. Evet yaşamaya zaman ayırmıyoruz demek istiyoruz.
. Ama dah önemli bir şey var, yaşamak unutuluyor.
. Tıpkı gözlerimizin yavaş yavaş körleşmesi gibi, dönüşü olamayacak bir biçimde kaybediyoruz yaşamaya yeteneğimizi.

Hazırlayan: Rukiye İbrahim

NEYİZ, NASIL OLMALIYIZ?

Yıllar öncesinden hayal edipde gerçekleştiremediğimiz örnek bir olayla mı karşı karşıyayız? Doğrusu inanamıyor insan. Ne kadar sevindirici bir şey: Genç hanımlarımız, meğer boş durmuyorlarmış; birlikte olmanın önemini idrak edip "EL ELE" adını verdikleri bir derginin neşriyatına başlamışlar. Hiç takdir edilmez mi bu başarı? Gönül isterdi ki, genelde pek okumayı sevmeyen toplumumuz, bu saygı değer çabanın yüzü suyu hürmetine rağbet edip okumaya ilgi duysun yaşıtsın bu güzel eseri.....

Benden de bir yazı yazmamı rica ettiler. Memnuniyetle kabul ettim tabii. Sağ olsunlar, böylece benim de çorbada bir nebze tuzum olacak. Hem belli mi olur, bakarsın yazdıklarım okunur, üzerinde düşünün olur, nacizane bir fikir vermiş olurum?

İnsanlık tarihine bir göz attığımızda görüyoruz ki, bu tarih, aynı zamanda bir göçler tarihi... İç içe yaşamış gibi insanoğlu göçlerle... Ana yurdunu terk etmek zorunda kalmış çeşitli sebeplerle... Bazen tabii afetlerden, bazen savaşların gadrinden; bazen zalim hükümdarların zulmünden; bazen de biz Batı Trakyalı Türkler gibi azınlıklara reva görülen baskıcı devlet politikalarından kaçıp kurtulmak istemiş; yeni yurtlar aramış kavimlerle tanışmış, onlarla birlikte yaşamak zorunda kalmış. Kendi kültürü ile birazcık etkilerken yerli toplumu, onun basat kültürüyle daha ziyade etkilennmiş...

Bundan yirmi-üç kûsür yıl önce Avustralya devletinin davetli göçmenleri olarak bizler, bu davete icabet edip buraya gelirken bu ülkeyi vatan belleyip yerleşeceğimizi aklımızın köşesinden dahi geçirmemiştik. Bir bakıma hürriyet dilencisi olarak geldiğimiz bu kitada bir-ki sene sıkı çalıştıktan sonra ana vatan Türkiye'ye intikal etmekte amacımız... Ne var ki görüldüğü üzere bu gerçekleşmedi. Zira yıllardan sonra zuhur eden gerçek, buna izin vermiyordu. Zamanın getirdiği yeni şartlar bizi bizden almıştı. Artık karar vermek yetkisi bizim tekelimizde değildi.

Hanede söz sahibi olan başka fertler de türemişti. Gaipden gelen bir ses; "Kolay mı burdan gitmek, oturun oturduğunuz yerde" diye fısıldıyordu. Zamanın ne getirip götüreceği genede bilinmez ama bu gün Avustralya vandaşı olduğumuz gerçeğini göz ardı edemeyiz.

Bu gün düşünüyorumda yeni geldiğimiz o ilk günlerde nasıl da şaşkın ve perişan bir ruh hali içindeydik. Hüzünle dolup boşalıyorduk. Bunalıma giren arkadaşlarımız dahi oluyordu. Doğaldı, genelde ilk kez yurt dışına çıkan insanlardık. Ayrıca pek uzaklara, dünyanın bir ucuna, okyanuslar aşırı bir diyara gelmiştik. Bir yandan bu kader birliği bizi birbirimize o denli bağlamıştı... Bu bakımdan o günlerin özlemini, halâ benliğimde duyarım. Neye acaba insanlar her zaman böyle değildir?...

Zaman akıyordu. Artık hepimiz iş gücü sahibi olmuştuk. İlk günlerin heyecanı önemli ölçüde aşılmıştı. Şimdi başka korkuların başka endişelerin etkisindeydik. Düşünüyorduk. İstifhamlar geliyordu: Bizim çocuklarımız, Türkiye'deki eğitime nasil ayak uydurabileceklerdi? Biz, (önemli bir bölümümüz en azından) eğitime gönül vermiş kişiler olarak bu hususta derin bir teessür içindeydik. Çocuklarımızı feda edemezdik. Bu konuda bizzat, derinden sorıldığımızı hiç unutmam. İşte istikbale matuf bizde tezahur eden bu kaygı, bu günkü Batı Trakya Türkleri Derneğinin tesekkülü yönünde bizi harekete geçiren bir nevi itici güç olmuştur diyebilirim.

Sözü uzatmayalım. Hasılı, önce okulumuzu sonra da gerçek anlamıyla derneğimizi kurma savaşımı artık başlamıştı. Zor aşamalardan geçtik. Bilhassa halkımızı ikna konusunda müşkül anlar yaşadığımızı ifade etmek isterim. Kapı, kapı dolaşıp öksüzler gibi yalvar-yakar olduğumuz günleri hatırlarım. Çesitli hakaretlere maruz kaldığımız hala yadimdadır. Bu tür etkinlikler bize, veya biz böyle etkinliklere yabancıydık. Halkımız hem

anlamıyor, hem de güvenmiyordu. Her şeye rağmen azmetmiştik. Azmin elinden bir şey kurtulmazmış, bu iş de kurtulmadı, netekim. İstisnalar bir yana, etkin çoğunluk seferber edilmişti. Nihayet keçeği sudan çıkarmıştık.

Çocuklarımız cıvıl cıvılda derneğimizin bahçesinde. Türkçe öğrenime başlamışlardı. Gerekli kitapları da zor zar tedarik etmiştik. Halk oyunları ekipleri kurulmuştu, rengarenk giysileriyle... Her şey yolunda gidiyordu. Amma, heyhat!...

Bir gün kara kafalı, kara sesli hem de ne yazık ki, din adamı kisvesiyle bir takım kisiler geldi aramıza vaaz verme bahanesiyle... Ne var ki vaaz yerine nifak saldıfır içimize: "Kadınlarla kızların oynaması, şakıması kat'iyyen caiz değildir, haşa küfürdür" deyip gittiler. (Sözüm, aydın din adamlarımıza değildir. Onlara saygım sonsuzdur.) Bu sözleri, dini temsil eden kişi veya kişiler söyleyince akan sular duruyordu tabii. Çözölmeler başlamıştı bile. Veliler, kızlarını birer ikişer çekip alıyorlardı oyun ekiplerinden. Sonuç olarak gençlerimizi bir hoşça yönlendirmekte olan bu güzel etkinliklere böylece felce uğramış oluyordu. O gün bu gündür gençlerin bir daha toplanabildiğini ben görmedim.

Eğitilmemiş, okumaya ilgisizliğinden kendi kendini de yetiştirememiş, dolayısıyla yeterli bilgi düzeyine ulaşamamış bireyler, doğru ile yanlış ayırtmakta yetersiz kaldığı gibi, kolayca da sürüklene bilmektedirler. Bir atasözümüz bunu ne kadar güzel ifade etmektedir: "Hafifi yel alır, ağır yerinde kalır".

Azimle yola koyulmuş genç annelerin başarıya ulaşabilmeleri için bazı gerçekleri çok iyi bilmeleri lâzım geldiğini düşünüyorum:

Bu ülkede Yunanistan'da olduğumuz gibi azınlık konumunda değil; her hakkı haiz kesin vatandaşlar durumundayız. Ne var ki normal bir vatandaşın her

devamı arka sayfa

KENDİMİZİ EĞİTMELİYİZ

Neyiz,Nasil Olmalıyız Devamı...

türlü yurtdaşı haklarından yeterince istifade edebilmesi, görevlerini de keza yerine getirebilmesi için öncelikle resmi dil olan İngilizce'yi öğrenme, zorunluluğu varmıdır?...

Bir parçası olduğumuz Avustralya toplumu içinde en alttakilerden olmaktan kurtulup hırlı toplum katmanlarına ulaşabilmek için muhtaç olduğumuz münevver nesilleri yetiştirmek genç annelerin birinci derecede amacı olmalı mıdır?...

Bu soruların karşılığı evetse eğer, bütün bunların yolu okuldan, okumaktan geçer.

Ben çok şey bilmem ama bir tek şeyin çok iyi farkediyim: Aydınliğa ziyadesiyle muhtacı.

Hal böyle olunca, çaresi:

“Güneş dünyayı, kitaplar da insanları aydınlatır” özdeyişinde ifadesi bumuştur.

Sevgiler, saygılar, başarılar....

Hazırlayan: Hasan Meyzinoglu

Ülkede birliği koruyabilerseniz, yaşayabilirsiniz.

Bilge KAGAN

*****

Toplu vurdukça yürekler onu top sindiremez.

Mehmet Akif
Ersoy

Öncelikle yeni doğmuş bebeğimiz **ELELE**'yi kutlamak, ona sağlıklı ve uzun ömürler dilemek istiyorum. Hepimizin için hayırlı olsun.

Uzun yıllar sonra da olsa Batı Trakya'lı Türk kadınları olarak demeğimizin “Kadınlar Kolu'nu” kurup hayata geçirmeyi sağladık. Bu birlik ve beraberlik içinde olmanın önemini kavramış olmamız bakımından kıvanç verici bir olaydır. Umarım bunu yaşatacağız.

Bu güne kadar bir hayli faydalı etkinliklerde bulunduk. Bu konuda bir çok toplantılar düzenledik. Doğal olarak bundan böyle de nice toplantılarda birlikte olacağız. Sözünü ettiğim bu beraberliklerimizde dikkat ediyor musunuz bilmen, biz bizi daha bir yakından tanımaya başlıyoruz. Adeta iri bir boy aynasında kendimizi daha ayrıntılı seyrederiz gibi?... Her türlü eksikliklerimizle tabii... İyi de oluyor böylesi... Başka türlü kendimizi nasıl tamamlayacağız? Yemekli toplantılarımızda yemek saatindeki o halimizi seyredenlere soruyorum:

O ne sevimsiz manzaraydı öyle Allah aşkına? Ne telaş ne koşuşturmacalar, birbirimizi çiğnercesine, sanki yangından mal kaçırı gibi.... Evlere şenlik...

Hiç mi bir şey görmemisiz biz?... Nezaket dahilinde güzel, güzel kuyruğa girip tatlı sohbetler ederekten sıra ve saygıyla yapmak pek ala mümkünden bu iş.

Bir defasında da davetlimiz olan bir konuşmacının konuşmasını sürdürdüğü sırada yararımıza olan bu konuşmayı dikkatle takip etmek durumunda ve ihtiyacındayken, orali bile olmayıp önemli bir çoğunluğunun saygısızca yüksek sesle lâflamaya devam etmeleri?

Ne denli çirkin davranışlardır bunlar, söylemeye gerek var mı bilmem?... Ben, şuna inanıyorum ki, bizler de en az diğer medeni milletlerin kadınları gibi her konuda en kibar ve en uygarca davranışların temsilcileri olmaya lâyıksız. Zaten gelenek ve göreneklerimiz de hep iyiye ve güzele yönelik değil midir? Kendimize çeki düzen vereceğimizi umut ediyorum. Aslında bize yakışan da budur.

Hazırlayan: Sacide Dede

YEMEK TARİFLERİ

Sigara Böreği

Malzemesi:

Hazır yufka (250 grm)

Harcı için:

Tuzsuz beyaz peynir (150 grm)

Maydanoz (1 demet)

Yumurta sarısı (1 adet)

Kızartmak için:

Çiçekyağı (250 ml ve 1 bardak)

Süslemesi için:

Maydanoz 3-4 dal.

Çilek Marmalada

Çileği yıkayıp saplarını ayıklayın. Çileği ağırlığı kadar şeker alın. Bir tencereye kat kat çilek ve şekeri yayın 24 saat bekletin. Sonra çilekleri ayırın. Suyun dışında 12 saat daha bekletin. Ardından ayırdığınız suyu kaynatıp çilekleri içine atın ve sadece 5-5 dakika kaynatın.

Hazırlayan: Rukiye Ibrahim

Hazırlanışı:

Ön hazırlık olarak maydonazları yıkayıp, kurulaşın. İnce kıyın. Harcı hazırlamak için beyaz peyniri çatalla iyice ezin. İçine, kıyılmış maydanoz ve yumurta sarısını ilâve edin. İyice karıştırın.

Hazır yufkayı açın 7-8 santim, yaklaşık dört parmak genişliğinde şeritler halinde kesin. Her şeridi 10-12 santim, yaklaşık beş altı parmak boyunda tekrar kesin. Her hamurun ucuna harçtan bir tatlı kaşığı kadar koyun. Uçları hafifçe harcın üzerine doğru kapayın. Role yaparak sarın. Çiçekyağını bir tavada iyice kızdırın.

Börekleri kızgın yağa atın. Altın sarısı bir renk alıncaya kadar kızartın. Kızartmış börekler tavada bir kağıt mutfak peçete yada kağıt mutfak havlusu üzerine çıkartın. Fazla yağların süzdürün. Börekleri bir servis tabağına yerleştirin. Maydanoz dalları ile süsleyip, servis yapın. Afiyet olsun.....

Hazırlayan: Aycan Ibrahim

YAGMUR ALTINDA YÜRÜMENİN ZEVKİ:

Mevsim yazsa ve yağmur başlamışsa eğer erteleye biliyorsak dışarı çıkmaz yağmurun durmasını bekleriz. Dışardayken başlamışsa yağmaya sığınacak bir çatı altı ararız biraz ıslanmış biraz üşümüş yağmurun yavaşlamasını bekleriz işte böyle bir sığınak ararken yağmurun giderek hızlandığı sizin giderek ıslandınız ve sonunda tamamen ıslanıp üstelik bundan garip bir mutluluk duyduğunuz oldumu hiç?

Yaşamımızda aniden bastıran bütün yağmurlardanda böyle kaçmıyormuşuz hep geleceğini beklediğimiz için de bir şemsiye açmıyormuyuz. Mesela yaşlı bir kadın yalnız yaşayamayacağını

kabullenmediğinden hasırlık şemsiyesini açmıyormuş, çocuklarının yanında güçsüzlüğünün dinmesini bekleyip yaşamayı tavsiye etmiyormuş. Ne var ki yağmurlar yaşamımızın her mevsiminde hep yağacaklar.

Oysa yaşlı kadın güçsüzlüğünü kabullendiği zaman şemsiye altında ya da çatı altında beklemenin tedirgin sıkıntısı o garip mutluluğa dönüşü vercek birden. Benim yüzüm yağmura dönük yürüdüğüm zamanlarda olduğu gibi ilk kez yaşlı kadında bunu yeniden keşfedecek.

Yağmurlar yaşamımızın her mevsiminde hep yağacaklar önemli

olan yağmur altında sıırsıklam yürümenin mutluluğunu tatmak gerekirse bunu yeniden keşfetme cesaretini kendimizde bulmak.

Değiştiremeyeceğimiz şeyleri olduğu gibi kabul etme sabrına değiştirebileceklerimizi değiştirme cesaretine ve ikisi arasındaki ayrımı yapabilmek bilgeliğine sahip olmamız dileğiyle hoşça kalın.

Hazırlayan: Rukiye Ibrahim

Sayın Batı Trakya Türk Toplumu,

Bildiginiz gibi 1991'de kurulan kadınlar kolunda ilk yönetime dört kişi getirilmişti. Bizler aramızda başkan, sekreter, veznedar gibi seçimler yapmamış ortak koalisyon olarak görev yapmıştık. Biliyorsunuz her işin başlangıcında büyük zorluklar ve sıkıntılar çekilir bunlar aşıncada geride verilen emek ve çabaların iyi sonuçlar verdiğini görmek çok büyük bir mutluluk verir insana. Bizim o günkü amacımız kadınlarımızı bir araya getirerek onları birbirleriyle görüştürmek kaynaştırmaktı. Bu amacımızı gerçekleştirmiş bu günkü güçlü bir kadınlar kolu için alt yapısını yani temelini atmaya çalıştık ve halkımızı bu seviyeye getirdik. Bundan sonrası bütün kadınlarımıza aitherkes üstüne düşeni elinden geleni yapsa sırtımız yere gelmeyecektir.

Hazırlayan Feriha Resitoğlu

ՏՆՆՆ ՏՃՃՃՆՆՆ

Günlerden bir gün sağır bir adamcağız akrabası
olan hasta bir kadıncığa gider.
Sohbet arasında kadıncagız sağır olan akrabasına.
Baksana ben bu gün evin basamaklarından düştüm
her tarafım feci şekilde ağlıyor, der.
Sağır adamcağızda kadına.
Çok iyi olmuş, çok iyi olmuş der.

Hazırlayan Sacide Dede

Kış günlerinden bir gün yaşlı adamcağız köyün
kahvesine gider.
Kapıyı açıp selam verir.
Kahvenin içi tıklım tıklımdır.
Kimse yerinden kalkıpta yaşlıya yer veren olmaz.
O an yaşlı adamın aklına kurnazlık gelir.
Derki!
Ey köy halki siz burada otura durun köyün
minaresi yıkılmış der.
Herkez dışarıya fırlar.
O da kendine en uygun yeri secer.

Sacide Dede

Cesareti olmayan insan
keskin kenari olmayan
bicağa benzer.

Seref sarp kayalıklı,
kumsalsız bir adaya benzer.
Dışına çıktıktan sonra bir
daha içeri girilmez.

Ölüm olmasaydı
Hayat bütün güzelliğini kaybederdi.

Çiçek koku vermek
Ateş ısıtmak
Kadında mutlu etmek için yaratılmıştır.

Hazırlayan Rukiye Ibrahim

BİLMECE

1. En çabuk resim yapan ressam kimdir?
2. Boş bircepte ne bulunur?
3. Tavuklar en çok hangi memleketi sever?
4. Yerde ziplayan top hangisidir?
5. Balık denizden nasıl çıkar?
6. Hangi bağ üzüm vermez?
7. Uzakıkca kısalan şey nedir?
8. Kendi majımız olduğu halde bir dakikada çok tutamadığımız şey nedir?

Cevaplar:

1. ayna	5. ıslak
2. bir delik	6. ayakkabi bağı
3. misir	7. ömür
4. kartopu	8. nefsimiz

Hazırlayan Rukiye Ibrahim

SIZIN KOSENİZ

Semavi Kitaplara Göre İlk İnsan İlk Din Ve İlk Peygamber:

Devamı.....

İlk sayıda semavi kitaplara göre ilk insanın kim olduğu ve yaratılışının nasıl olduğu üzerinde durmuştum. Semavi kitaplara göre ilk insan topraktan yaratılmıştır. İlk peygamberde Adem (a.s.) olmuştur. Kuran-ı Kerimin ayetlerini incelediğimiz zaman Hz. Adem'in nebi ve resul olduğuna : açıkça ifade eden ayet yoksada kuran'daki Bakara suresinde 37. ayette şöyle buyrulmaktadır. "Adem, Rabbinden bir takım ilhamlar aldı ve derhal tevbe etti". Bu ayete göre Yüce Allah Ademe hitap etmiş. Ademin ilk din hakkında yükümlü olduğunu bildirmiştir. Al-i İmran suresinin 33-34 Ayetinde şöyle buyrulmaktadır. "Allah birbirinden türeme nesil olarak Ademi, Nuhu, İbrahim ailesi ile imran ailesini seçip alemlere üstün kıldı. Allah işiten ve bilendir".

Mufessirlere göre bu sayılan isimler üstün kılınmıştır. Bunların üstün kılınmalarının sebebide şöyle açıklanmıştır. Onların, ibadet ve iyi davranışlarıyla, baskalarının göstermediği kuvvet ve yücelikte Allaha saygı, sevgi ve bağlılık göstermeleri, içlerinden ümmet olanların peygamberlerine tam bir samimiyet ve sevgi ile bağlı olmaları. O'nun yolundan gitmeleridir. Bir kısım ilim adamları, bu ayete dayanarak Adem (a.s.) ve ayette geçen isimlerin, meleklerden daha üstün oldukları hükmüne varmışlardır. Kuran-ı Kerimde çeşitli ayetlerden Allah'ın emri uyarınca meleklerin Ademe secde ettikleri bildirilmektedir. Buna göre Allah (cc) Ademi meleklerin saygısına lâyık bir mertebede yaratmıştır. Bu meziyet bütün insanları içine almaktadır. Peygamberimize ilk peygamberin kim olduğunu sordular. Böyle bir soruya Hz. Peygamberin "Ademdir" karşılığını verdiği belirtilmektedir. (Ahmed b. Hanbel'in musnedi. v. 178. 179. 265). Peygamberimizin bu hadisinden ilk hak dinin Peygamberinin Adem (a.s.) olduğu anlaşılmaktadır. İslam alimlerine göre Adem (a.s.) peygamber olmadan önce bazı olaylar yaşamıştır.

Yaşadığı olaylar arasında şu olaylar zikredilmektedir. Adem (a.s.)'in yarıldıktan sonra Havva ile Cennete konduğu, şeytana aldanarak yasak ağacın meyvesinden yedikleri belirtildikten sonra, Ademin rabbine asi olup yolunu şaşırdığı belirtilir. Kuranı Kerimde Taha suresinin 121 ayetinde, "Böylece Adem rabbine asi olup yolunun şaşırdı" buyrulurak konuya açıklık getirilmiştir. Ehli sünnet alimlerine göre, Adem ve Havva bu yasağı kasıtsız olarak işledi bu hata, tövbe etmesi üzerine Allah tarafından bağışlanmıştır. Bu olay Adem cennette iken yani peygamber olmadan ceryan etmiştir. Adem yeryüzüne indikten sonra, kendisine peygamberlik verilmiştir. Adem (a.s.) böyle bir olayı, yani yasağı çiğnemesi dünyaya gelen insanların hayatlarında geçen maceraların bir özetidir. Yer yüzünde yaşayan biz insanlarda, yaptığımız hatalardan dolayı, Adem (a.s.) gibi tevbe edersek tevbemizin kabul olacağını bizde düşünebiliriz.

Adem (a.s.)'in cennetten çıkınca dünyadaki yaşayışı hakkında kuran'da bilgi verilmemektedir. Yalnız, Bakara suresinin 36 ayetinde, "Bir kısmınız diğerine düşman olarak ininiz, sizin için yeryüzünde barınak ve belli bir zamana dek yaşamak vardır" dedik buyrulmaktadır. Bu ayete göre Adem ve Havvanın yer yüzünde yaşadıkları anlaşılmaktadır.

Semavi kitaplar dışındaki kitaplara göre, Adem ve Havva yer yüzünde, ilk olarak mağrada yaşadıkları ve çocukları olduğu anlaşılmaktadır. İlk ikiz çocuk, Kabil ile Aklımadır. Sonra Habil ile Lebuda doğmuştur. Tevrata göre Adem 930 yıl yaşamıştır. (bk Tekvin 5/5) Hz Adem, ölmeden önce oğlu Site son vasiyetini yapar ve cuma günü vefat eder. Hz Allah Ademden sonra Ademin çocuklarından peygamberler göndermiştir. Onlar vasıtasıyla hak din insanlara anlatılmıştır.

Rivayete göre Allah, Ademe ileride türeyecek bütün soyunu göstermiştir. Kuranı Kerimde Peygamber olarak 24 tane isim zikredilmektedir. Bunları, Adem, İdris, Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Lût, İsmail, İshak, Yakub, Yusuf,

Eyyüb, Şuayb, Musa Harun, Davud, Süleyman, İlyas, Elyasa, Yunus, Zülkifl, Zekeriyya, Yahya, İsa, Muhammed (aleyhisselam)dır. Bize bildirilen, bildirilmeyen bütün peygamberlerin hiç birini ayırt etmeden hepsine inanırız. Bunun için İslâm Dini başka bir dinin erişemediği bütünlükle beşeriyeti içine alır.

..... Devam edecek .....

SPOR

Geçen sayımızda sizlere Batı Trakya sporun tek gol dahi atamadığından söz etmiştik. Bunun sebebine gelince, Batı Trakya Türk takimi Australiaya gelmezden önce yaşadığı ve bu gün kendini demokrasi ülkesi diye dünyaya tanıtan ülkenin biz Türklere sporu bile çok görerek yasakları arasına almasından kaynaklanıyordu. Evet Australiada her türlü spor serbest **olsa** bile bizler başarısızlığımızdan asla değil politikanın üzerimizde bıraktığı izlerden hâlâ kurtulamadığımızdandır.